

וארטים לפרשת השבוע

כא י. כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוֹקֶיךָ בידך ושבית שבינו. יש להקשות מה הטעם פתח באויבך שהוא לשון רבים וסיים בלשון יחיד ונתנו ולא כתוב ונתנם, וכן ושבית שבינו לשון יחיד הול"ל ושבית שביים? וי"ל דמצינו ביומא סט. שאנשי כנה"ג הרגו את הציה"ר של ע"ז ואז הם רצו לבטל את הציה"ר של עריות והצליחו רק לסמא לו את העין וזה השפיע על ביטולו על ז' קרובים. ולפי"ז י"ל דזה רמזה התורה כי תצא למלחמה על אויבך שזה שניים יצרא דע"ז ויצרא דעריות. ונתנו ה' אלוֹקֶיךָ בידך רק אחד מהם והוא יצה"ר דע"ז, ואילו מהשני רק ושבית שבינו והיינו דלא נתנו ה' אלוֹקֶיךָ בידך לגמרי אלא רק סימו לו את העיניים. וזה מרומז ברש"י לא דיברה תורה אלא כנגד יצה"ר. חיד"א

כא י. כי תצא למלחמה על אויבך. הטעם שהוא בלשון יחיד, תצא ולא תצאנו, י"ל שאיתא בגמ' שדורו של אחאב אף שלא היו צדיקים נצחו במלחמה כיוון שהיו באחדות, וזמ"ש כי תצא באחדות, ונתנו ה' בידך.

כא יא. וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאישה. איתא בסנהדרין אמר חוש הארכי לדוד המלך מ"ל קנסיבת יפת תואר: א"ל פת תואר רחמנא שרייה. א"ל לא דרשת סמוכין, דסמיך ליה ליפת תואר בן סורר וכל הנשוא יפת תואר הו"ל בן סורר. ולפי זה מובן מדוע במעשה דבת שבע אצל דוד לא הגיעה הציצית וטפחה על פניו כמו שהיה בציצור במנחות מד על אדם הזהיר בציצית ונסע לעבור עבירה בארבע מאות זהובים ואז באה הציצית וטפחה על פניו שיפרוש, די"ל דכיוון דדוד נסיב יפת תואר שמע מינה דלא דריש סמוכין וכמו שמבאר בסנהדרין, וא"כ אסור לו ללבוש ציצית בסדרין של מישותף משום דהוה כלאים וכמבאר במנחות דף מ, ולכן הציציות לא טפחו על פניו כי לא היתה לו ציצית. חת"ס.

כא יא. וראית בשביה אשת יפת תואר. וברש"י לא דיברה תורה אלא כנגד יצה"ר. ווארט חסידי אומר ע"פ כימות סג'. שרב אמר לתלמידיו שנאשה מצילה משני דברים, א. מגדלת הבנים לתורה. ב. מצילה מן החטא. ויפת תואר הרי לא מגדלת הבנים לתורה, כי הרי בנה יצאצ בן סורר, א"כ לא דיברה תורה אלא כנגד יצה"ר.

כא טו. כי תהייתה לאיש שתי נשים האחת אהובה ואחת שנואה. איתא בקידושין סח. וכי יש אהובה ושנואה לפני המקום. היינו וכי אהבתו ושנאתו של בעל חשובה לפני ה'? אלא אהובה, אהובה בנישואיה, ושנואה, שנואה בנישואיה. ושנואה היינו שנשא חיבי לאווין. ולפי"ז אתי שפיר גם הפסוק בפרשת ויצא, דאיתא שם ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי ותקרא שמו שמעון. ויש להקשות אמאי בראבון לא אמרה כי שנואה אנכי, שהרי כבר אז היתה שנואה? ולפי הנ"ל יש לומר ששנואה היינו חיבי לאווין כמבואר בפרשתנו, ולאה נהייתה חיבי לאווין, היינו אחות אשה, רק בלדת שמעון, כי על ראובן נתעברה מטפיה ראשונה דכדתיב בכורי אחת כחור וראשית אוני וא"כ עדיין לא נשא את רחל ולא הייתה שנואה דהיינו חיבי לאווין. משא"כ בלית שמעון כבר נהייתה שנואה כי יעקב נשא את רחל מיד בגמר השבע ברכות של לאה.

כא טז. כי תהייתה לאיש שתי נשים וגו' וילדו לו בנים האהובה והשנואה וגו' והיה הבן הבכור לשנואה. יש להקשות דבתחילת הפסוק מבואר שהאהובה ילדה ראשונה כי כתוב וילדו לו בנים האהובה והשנואה, משמע קודם האהובה. ואילו בהמשך כתוב והיה הבן הבכור לשנואה? ואומרים ע"כ בשם הגאון, דהאהובה לדה קודם כי ילדה בחדוש השביעי, והשנואה ילדה בתשיעי וילדה אחרי האהובה, אבל מכיוון שהתעברה קודם לאהובה לכך הולכים אחרי העיבור והבכור הוא לשנואה. וכבר צווחו ע"כ רבים ובהם השואל ומשיב, החכמת שלמה ועוד רבים, שהרי לדינא הולכים אחר הלידה ולא אחר העיבור. והגדיל לעשות הנצי"ב בהעמק דבר שכתב שהוא לא מאמין שמעושה שיצאה השקם העידו בשם הגר"א. וליישב דברי הגר"א מובא בעלון הנפלא 'איחוד וחיוד' שביאר דבריו כך: הנה בסנהדרין נז': איתא דבן נח חיבי על העוברים, משום דלגביו עובר חשיב נפש. ומאידך גיסא בישראל הוא בטל לגבי מאל ולא חשיב נפש. ולפי"ז י"ל שבבן בן הבכור הוא כבר משנעשה עובר, והרי השנואה היא יפת תואר (חז"ל כאן והובא ברש"י יא) שהיא בן נח, ולכן בנה שהתעברה ממנו מקודם הוא בכור, ומה שבלידה תליא מילתא הוא רק בישראל. ולכן וילדו לו בנים קודם האהובה, אבל והיה הבן הבכור הוא לשנואה. (יש להאיר כאן את דבר ר"י איבשיץ שהטעם בוהיה הבן הבכור לשנואה, משום שצדיקה הקב"ה מתאווא לתפילתה כמו שמצינו אצל האמהות לכן הוא משהה אצלה את זמן ההריון).

כא טז – יז. והיה ביום הנחילו את בניו את אשר ייהיה לו וגו' כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו. יש לדקדק שלבני ירושת כל האחים כתוב לשון אשר ייהיה לו ואילו לגבי בכור כתוב אשר ימצא לו. וצריך להבין למה חילק בלשון בין כל האחים לבכור? ואומר הגר"א שבכל האחים כתוב אשר ייהיה, משום שהכוונה היא גם למה שיגיע בעתיד. משא"כ בבכור כתוב בו אשר ימצא כי דינו לרשת פי שניים רק ממה שנמצא כבר בשעת הירושה ולא יקבל פי שניים במה שראוי להגיע לאחר מכן.

כא כא. ורגמוהו כל אנשי עירו באבנים ומת וביערת הרע מקירבך וכל ישראל ישמעו ויראו. יש להקשות למה לא

הוסיף כאן הנוסח ולא יזידון עוד כמו שמצינו בפרשה קודמות שפוטטים יז יע למרמא פי הכהן? וי"ל שמצינו במנהגיהם. שכן סור לא היה ולא עתיד להיות. וא"כ מובן דלמה לא כתוב ולא יזידון עוד כי מכלום לא זזו בזה, אז ל"ש לא יזידון עוד.

כא כא. וכל ישראל ישמעו ויראו. אומרת הגמ' מכאן שצריך הכרזה בב"ד דכתיבי וכל ישראל ישמעו ויראו. יש להקשות מדוע בזקן ממרא שנאמר שם וכל ישראל ישמעו ויראו דורשים שם שממתינים לו עד הרגל ולא אומרים שמכריזים בב"ד כבן סורר? י"ל שבן סורר אם נחכה עד שיגיע הרגל פעמים שכבר לא יהיה חיבי מיתה, כי בן סורר חיבי מיתה רק פעם חודשים לאחר היותו בר מצווה, משא"כ בזקן ממרא. מנחה בלולה.

כא. כב-כג. וכי יהיה לאיש חטא משפט מוות והומת ותלית אותו על עץ: לא תלין בנבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא וגו'. יש להבין מה היה הכפילות הזאת **קבר תקברנו**. וי"ל ע"פ סנהדרין מו. שהרוגי ב"ד לא היו קוברים אותם בקברי אבותם אלא היו להם שני בתי קברות מיוחדים, אחד לנהרגים ולנחנקים, ואחד לנסקלין ולנשרפים. ורק משנתעכל הבשר היו מלקטין את העצמות וקוברים אותן במקומן, דהיינו בקברות אבותיו. ולפי"ז אתי שפיר קבור תקברנו. כי הפסוק בא לרמז לנו שיש לו קבורה אחר קבורה. פעם אחת מיד אחרי העונש ופעם שנייה משנתעכל הבשר.

כב ד. לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך וגו'. במשך חכמה כאן התקשה למה כאן הנוסח הוא **לא** תראה את חמור **אחֶךָ**, ואילו במשפטים הנוסח הוא **כי** תראה חמור **שונאֶךָ**? וי"ל, אומר המשך חכמה, שבמשפטים הוא ראה ב' חמורים אחד של שונא ואחד של אוהב ויש נידון מה ירים קודם, לכך כתב **כי** תראה חמור שונאֶךָ שיש לראות ולדון מה ירים קודם, אבל כאן מדובר שיש רק חמור אחד שאז אין עליו לדון אלא מיד לעזור ולכן כתב **לא** תראה, והיינו שלא יתבונן אלא מיד לעזור. והטעם שאצלנו לא העמית בבי חמורים של שונא ואוהב, כי כאן אחרי חטא העגל ואחרי כל החטאים שחטאו במדבר כשכולם היו מלאים בחטא ל"ש מקרא של שונא, כי שונא מבואר בחז"ל שאני שונא אותו בגלל חטאו, וד"ז שייך דווקא אם פלוני חטא ואני צדיק כמו שהיה בזמן צאתם ממצרים (פרשת משפטים) עוד קודם חטא העגל ושאר החטאים שעברו, אבל כאן לא שייך לומר שאחד חטא והשני לא, כי כולם היו מלאים בעבירות.

כב ז. שלח תשלח וגו' למען ייטב לך והארכת ימים. ויש לעיין דהאילו הוקדמה ברכת אריכות ימים לברכת ייטב לך, והנה לעיל ה טז בכיבוד הורים כתוב הפוך למען יאריכון ימך ולמען ייטב לך והדבר צריך טעם. וי"ל דמבואר בתרגום יונתן כאן שפירש למען ייטב לך קאי על עולם הזה ולמען יאריכון ימך קאי על עולם הבא. והנה מצינו בירושלמי ריש פאה שכיבוד אב ואם הוא מצוה חמורה שבחמורות, ושילוח אב הוא קלה שבקלות, ומצינו בזבחים קיט. דדרך התורה לכתוב בדרך דלא זו אף זו. וא"כ בשילוח הקן שהיא מצווה קלה הו"א שיקבל שכר רק בעוה"ז ולכן נאמר קודם למען ייטב לך בעוה"ז והתורה מוסיפה שלא רק בעוה"ז אלא ולמען יאריכון ימך גם בעוה"ב. משא"כ בכיבוד אב שזה חמור הו"א איפכא, שיקבל שכר רק בעוה"ב וקמ"ל שאף בעוה"ז. טעמא דקרא.

כב ז-ח. שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים. כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך. הטעם שנסמכה פרשת שילוח הקן ל"ולא תשים דמים בביתך", אולי י"ל ע"פ קידושין לט: מסופר שם על אדם שאבה שלח אותו להוריד זוזלות ע"י שילוח הקן והוא עלה וירד וביירידתו נשבר הסולם והוא מת. ומקשינן שם הרי כתוב למען ייטב לך והארכת ימים והוא מת מאותה מצווה, ומשנינן סולם רעוע הווי, דקביע ויוקא ולא סמכינן בזה אנשיא. וזה מה שכתבו כאן שאם אדם משלח את הקן הוא יאריך ימים, אבל כל זה הוא בתנאי שלא ישים הוא דמים בביתו, היינו שלא ישים סולם רעוע או בלא מעקה.

כג ג ד. לא יבוא ממזר בקהל ה' גם דור עשירי לא יבוא לו בקהל ה'. לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' גם **דור עשירי לא יבוא להם בקהל ה' עד עולם.** רבים נתקשו כאן למה גבי עמוני ומואבי איתא עד עולם, ואילו בממזר לא כתיב עד עולם, בפרט לפי מה דאיתא בסיפרי שגם ממזר נאסר עד עולם גז"ש מעמוני ומואבי? וי"ל א. ע"פ מה דאיתא בקידושין עב: עתידין ממזרים להיטחר לעת"ל ודרשת הסיפרי זה על הזמן הזה. עו"י"ל שגם בזה"ז יש אפשרות לממזר להיטחר דאיתא בקידושין סט יכולים ממזרים להיטחר ע"י שישא שפחה ויוולד בן וישחררו. ועו"י"ל דהא מבואר ביבמות עח: שדברך כלל ממזרים מתים עד עשרה דורות, ולכן ממילא לא שייך כ"כ שיחיו יותר מכך, לכן לא כתב עד עולם. טעמא דקרא.

כג ד. לא יבוא עמוני בקהל ה'. ובחז"ל עמוני ולא עמונית ולמה עמונית מותר, כתוב כי כל הטעם שעמוני לא יבוא

פרשת כי תצא תשפ"ו

ע"ד אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים, ואין דרך אישה לקדם בלחם את האנשים, ומקשה ע"כ הגמ' היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים ומסיק כל כבודה בת מלך פנימה. ויש להקשות הא המואביות היו פרוצות ביותר ואפי' המלכים הפקירו בנותיהם וא"כ היה להם לקדם את הנשים בלחם ומים? וי"ל דתירוץ הגמ' כל כבודה בת מלך פנימה הכוונה היא לנשים היהודיות ולכן המואביות לא יכלו לקדם בלחם ובמים, כי היהודיות היו בפנים ולא ראו אותם. חכמת שלמה למהרש"ל יבמות עז.

שם. ואשר שכר עליך את בלעם לקללך. למה כתב אשר שכר ולא נקט שלח או ביקש? ויש ליישב דבלא שכירות יכול לומר אין שליח לד"ע דדברי הרב ודברי התלמיד, אבל בשכירות יש משמעות במנחה אפרים שלוחין יא. שיש שליח לד"ע ול"א דברי הרב, כי ע"י השכירות הוא נהיה ממש כידו ועיניש.

כג ד ה. לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' על דבר אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם לקללך. יש להקשות מדוע החטא הזה שלא קידמו אתכם בלחם ובמים כ"כ גדול שבגלל זה נענשו כ"כ, אולי לא היה להם כסף? וי"ל שהפסוק מציין ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור לקללך, ז"א שכסף לקלל היה להם, אז א"כ הם נענשים שלא נתנו להם לחם ומים. האדמו"ר מרדומסק.

כג כד. מוצא שפתוך תשמור ועשית כאשר נדרת לה' אלוֹקֶיךָ. נראה לבאר פסוק זה ע"פ כתובות עז: שמובא שם שריב"ל נשבע שלא יצא מגן עדן ובדקו אחריו ומצאו שמעולם לא נשבע על שקר, ולכן מוכרחים לקבל שבעותיו. וזה מרומז בפסוק שלפנינו ארם מוצא שפתך תשמור אז תזכה ועשית כאשר נדרת, והיינו שיעזרוך מהשמים לקיים כל מה שקיבלת על עצמך כדי שתוכל להמשיך לקיים מוצא שפתך. באר מנחם

כד ח ט – ה. השמר בנגע הצרעת וגו' זכור את עשה ה' אלוֹקֶיךָ למרים בדרך בצאתכם ממצרים. אומר רש"י כאן מחז"ל שאדם יזכור מה נעשה למרים כשדיברה במשה ולקחה בצרעת. וקשה ע"ז הא מבואר בשמות ד ו שמשה נענש בצרעת משום שדיבר לשה"ר על ישראל ואמר לא יאמינו בי, וא"כ אמאי הוצרכו להרחיק נדוד למרים ולא הבאנו ראייה ממשה עצמו שלקה בצרעת בגלל שדיבר בישראל? וי"ל, אומר הפנים יפות, שמבואר בחז"ל (מנחות מא) שבעידנא דריתחא הקב"ה מעניש גם מי שלא צריך להיענש, והנה בזמן שעם ישראל היה בעבודה מצרים אז היה שעת כזם כמו שמצינו שמשה כמעט נהרג על שלא מל את בנו שלא נענשים ע"כ בזמן רגיל כי זה מצוות עשה, ולכן אין משם ראייה. אבל מרים נענשה בזמן שהקב"ה לא כעס דכתיבי בדרך בצאתכם ממצרים והיינו בשעת הגאולה ולמרות זאת נענשה לכן הבאנו הראייה ממנה.

כד יט. למען יברכך. וברש"י נפלה מטבע מידו ומצאה עני ה"ה מתברך עליה. הגמ' מספרת על רבי עקיבא שהיה מהלך ברחוב ופגש ברבי טרפון שהיה עשיר מופלג מאדו. הציע לו ר"ע לקנות מספר עיירות א"ל ר"ט בסדר והפקיד בידו כסף, לימים פגש ר"ט את ר"ע וא"ל היכן העיירות, לקחו ר"ע והראה לו תתי"ם וישיבות שהקים בכסף, א"ל ר"ט אוי לי ששמתי כספי על קרן הצבי, א"ל ר"ע כתוב פיזר נתן לאבינוים צדקתו עומדת לעד, ור"ט שמח. לכאורה הסיפור הזה מאוד מאוד תמוה, איך התנא ר"ט אמר על צדקה קרן הצבי, ועוד מה חידש לו ר"ע? וי"ל שר"ט אמר חבל, הרי מצוות מדאורייתא צריכות כוונה ואני כלל לא כיוונתי לזה, ענהו ר"ע שפזר נתן לאבינוים, דהיינו שאם נפל סלע מידו ומצא את זה עני, צדקתו עומדת לעד, וכמו שכותב רש"י כאן, א"כ חזינן דלא בעינן כוונה בצדקה.

כה ג. ארבעים יכנו. איתא במכית כמה טיפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי ס'ית ולא קיימי מקמי גברא רבא, דאילו בס"ת כתיב 40 יכנו ואתו רבנן ובצור חזים. וקשה הרי כבר כתוב הרבה קודם לכן בפרשת אמור בספירת העומר תספרו 50 יום וחכמים אמרו שמונים רק 49, וא"כ למה לא הביאו ראייה משם? אומר האוסטרבאצ, שלהוריד מכה מיהודי זו גדלות יותר מאשר לפחות יום.

כה יז – יח. זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' ואתה עיף ויגע ולא ירא וגו'. אומר רש"י עיף בצמא דכתיב ויצמא שם העם למים וכתבי אחריו ויבא עמלק, לכאורה מה מעניין אותו ענין הצמא לעמלק. מתוך ע"כ הבית הלוי דהנה מבואר ברש"י בשמות י ט שיעיקר מעשה עמלק הוא בכשפים, והנה כדי לבטל מעשה כשפים בעיני מים כמבואר בסנהדרין סז: ולפי"ז מובן היטב מה שאומר רש"י כיוון שהיו עיפיים בצמא ולא היה להם מים לכן יובא עמלק כי לא היה אפשרות לבטל כשפיו כשאין שם מים.

כה כב. והכחו לפניו. מכאן רמז שהקב"ה מעניש מידה כנגד מידה, כי המילה והכחו אפשר לקרוא אותה ישר והפוך אותו הדבר, שאם אדם מכה כך הקב"ה יכה אותוך אותו הדבר, וכעין שמצאנו במידה טובה ונתנו נקרא ישר והפוך אתה נותן תקבל חזרה.

החשיבות של ההתחלה

פרשתינו פותחת בשלש פרשיות א' יפת תואר ב' ירושת הבן של האשה השנואה ג' בן סורר ומורה. ולכאורה נראה שאין שום קשר בין הפרשיות הללו. אבל אומר רש"י: ולקחת לך לאשה - לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאם אין הקדוש ברוך הוא מתירה ישאנה באיסור. אבל אם נשאה, סופו להיות שנואה, וסופו להוליד ממנה בן סורר ומורה, לכן נסמכו פרשיות הללו: הנה הו' סורר ומורה, כעת הוא לא עבר עבירה כל כך חמורה שחייב עליה מיתה, בסך הכל גנב מאביו כסף וקנה בשר ויין, אלא אמרה תורה, שאם הוא ימשיך בהתנהגות הזו, סופו יהיה כשיתאווה לבשר וליין, ולא יחיה לו כסף לתאוות שלו, וכן וילקטם את הבריות ויהרוג נפשות. ולכאורה מדוע הוא נידון כעת בשל עבירות שהוא עדיין לא עבר, הלא מצינו מדרש בתורה, כי הנהגתו של הקדוש ברוך הוא, היא לדון את האדם כפי מצבו העכשווי, ולא לפי עתידו וכן מצינו בישמעאל דכתיב באשר הוא שם. והיינו שדנו אותו לפי מה שהוא היום. וכן אמרו בראש השנה טז: אמר רבי יצחק: אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה, ואם כן צריך ביאור, מדוע בן סורר ומורה, מצינו שנידון על שם סופו, והביאור הוא: כי לבן סורר יש שורש רקוב, הראשית שלו רקובה, וכשהראשית רקובה הכל אחר כך יוצא רקוב. ואין סיכוי שיצא ממנו משהו טוב. אבל ישמעאל, שהשורש שלו היה טוב, בנו של אברהם אבינו, אז למרות שעתיד לעשות עבירות ולהמית את ישראל בצמא, מכל מקום כיון שההתחלה שלו היא טובה, אין סיכוי טוב שיחזור בתשובה, כמו שהיה לבסוף שישמעאל עשה תשובה. רעיון זה מצינו בספר החינוך (מצוה תקס) לגבי ממזר, כולם שואלים מה הממזר אשם בחטא שעשו הוריו, שאסור לו להתחתן עם בת ישראל? אומר החינוך משרשי המצוה, לפי שתולדת ממזר רעה מאוד, שנעשית בטומאה ובמחשבת פגול ועצת חטא, ואין ספק כי טבע האב צפון בבן, וזו המציאות כשזורעים קוצים יוצא קוצים. **מסופר** במ' ביוםא שהיתה אשה אחת מעוברת שהריחה ביום הכפורים דבר מאכל, באו לפני רבי לשאול אותו האם לתת לה לאכול או לא? אמר להם לכו ותלחשו לה באוזן, שהיום יום כיפור, לחשו לה וקיבלה את הלחישה, ופסקה אתוואת של העובר לקבל מזון ממעי אימו. ועובר זה יצא וגדל רבי יוחנן. כי אם כשהוא עדיין עובר במעי אימו בתחילת הווייתו בראשית, הוא יודע להתגבר על אתוואתו, סימן שייצא אדם גדול. ועוד מספרת שם הגמ', היתה מעוברת שהריחה דבר מאכל ביום הכפורים, באו לפני רבי הניחא לשאול אותו אם תאכל אם לא, אמר להם לכו ותלחשו לה שיום כיפורים היום, לחשו לה ולא קיבלה את הלחישה, ולא פסק העובר מהווייתו, יצא ממנה שבתאי אצל פירי.

אינא באבות (פרק ד משנה כה) שאלשע בן אבויא אומר שהלומד תורה בשקט ילדותו, התורה נחקקת בלבו כמו הדיו על נייר חדש, כך כל הלומד תורה בימי הזקנה, אין זרותו נחקקת היטב בלבו, כאותו דיו הכתובה על נייר מחוק. שואל האדמו"ר רבי יואל סאטמאר: הרי בכל הש"ס, כל המאמרים שמובאים בשמו של אלישע בן אבויא, לא מזכירים את שמו, אלא אומרים אחר מפני שיצא לרבותר רעה, אם כן מדוע כאן במשנה באבות הזכירו את שמו ומבאר: שאלשע בן אבויא הוא משל על לדבריו, מיסודו וראשיתו מקולקל היה, בין מצד אביו שהפרישו לתורה לא לשם שמים, ובין מצד אמו ששאלה מתקרבות עבודה זרה. וצא וראה מה עלתה בו, לכן לא לחינם קבע רבינו הקדוש את דברי משנתנו בשם אלישע בן אבויא, כי אלישע עצמו הוא הפירוש החי של המשנה, הלומד ילד למה הוא דומה, הכל תלוי באיכות ההתחלה, בטיב הראשית בכלונת ההקדמה, אם שנות הילדות ממולאים בתורה קדושה וטהרה, למה אז דומה? לדיו הכתובה על גבי נייר חדש ונמצא שהוא דבר המתקיים, ולהפך המבלה את ראשיתו, החושב מחשבות בלתי רצויות בתחילת הווייתו, למה אז דומה: לדיו כתובה על גבי נייר מחוק שאינו מתקיים, ואלישע בן אבויא יוכיח. נמצאנו למדים שאחרית דבר נידון על פי ראשיתו, ולכן אם הדבר הוא טוב מיסודו, ומועיקור מושתת על אדני הטוב, הרי הוא טוב נצחי לדורי דורות, משא"כ אם הדבר הוא טוב, והמעשה הוא ישר, אך אינו יציב ונכון על אדני הטוב מיסודו, הרי הטוב ההוא הוא רגעי ללא תוחלת ובכילית נצחית. רבי משה שמואל שפירא בכל תחילת זמן בשיבה היה מבא את דברי רש"י על הפסוק לדבר בם. משעה שהבן יודע לדבר למדוה תורה ציווה לנו משה, שיהא זה למוד דבורו, מכאן אמרו, כשהתינוק מתחיל לדבר, אביו מסיח עמו בלשון הקדש ומלמדו תורה ואם לא עשה כן, הרי הוא כאלו קוברו, וכי והיה מקשה ראש הא השיבה היתכן עד כדי כך כאילו קוברו? ועוד הרי אביו יכול ללמדו תורה אחר כך, מה הלחץ שמיד שמתחיל לדבר מיד ללמדו איתו תורה? (מה היום עושים כשהילד מתחיל לדבר? במקרה הטוב מלמדים אותו תניא אבא תגיד אמא, ובמקרה הפחות טוב מלמדים אותו על אותו בעל חי ששכח לסגור את הדלת). והיה אומר ראש הישיבה, שמעתי מרבי ירוחם ממיר שהיה אומר, שבראים מכאן מהו כח ההתחלה אם בהתחלה לא דבר עמו דברי תורה, הרי הוא כאילו קוברו, כי ההתחלה היא השורש, וכמו עץ בתחילת גידולו אפשר לשר אתו שיגדל ישר, ואם בתחילת גידולו היה עקום וכך גדל אין מה לעשות איתו.

הגמרא במסכת בבא מציעא מספרת על רבי חייא שעפל שלא תשתכח תורה מישראל. הוא ייצר חומשים מקלף שהוא עצמו זרע את העץ שבו נעשה הקלף, ויש להקשות

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

הרי יכול לקנות קלף מוכן אלא ודאי מקורם של דברים הוא, שאם חזר נעשה מלכתחילה לשמה, הרי טמון בו גולגולתיש של הצלחה שלא תשתכח תורה מישראל, ואומר המהרש"א שרבי חייא רצה שכל ההתחלה של הלימוד תורה יהיה הכל לשם שמים ללא שום כוונה אחרת, שאלו היה קונה בהמה רק לעורה, מצד המוכר היה בה כוונה אחרת, לכן עשה רבי חייא שכל התהליך מתחילתה יהיה לשם שמים למען לימוד תורה ללא שום כוונה אחרת, לכן זרע זרעי שפתן לשם תורה, וכשגדלו עשה מהם מצודות ורשתות לצידם בהמות, לתת את בשרם ליתומים, ומתעוררות שלהם עשה קלפים לכתוב עליהם את התורה הקדושה. ממילא מתחילת התהליך הכל היה לשם שמים ללימוד תורה, וכך על ידי שהילד לומד תורה זה גורם שלימודו בקדושה וטהרה, ויש בכוחו גם ללמד לאחרים, וזה רם שלא תישכחנה תורה מישראל. **מובא** בשם הגאון מווילנא שאם יבנו בית הכנסת, וכל מעשה הבניין יהיה לשם קדושת בית הכנסת, מובטח לכל המתפלל בבית כנסת זה שלא יחשוב מחשבה זרה בעת התפילה. וכל כך למה? ביאר רבי יחזקאל לוינשטיין כי הראשית נהיה הטבע של הדבר, שביד האדם לקבוע את עומק תכונת המעשה, הוא בשעת הראשית, ולכן הכל תלוי בראשית טובה. **בישיבת** וולאזין נוסדה על ידי רבי חיים בתפילות ובקשות, בכיות הרבה, בדמעות שליש ממש, עד שזכה לזה. למרבה בכייתו במשך שעה ארוכה, אמרו: היה אפשר לגבל את החימר לאבן הפינה בדמעות הרותחות שהזיל מעניין, דמעות אלה נשמטו בידוד ביניה על הישיבה, הן הן שסמרו והגנו עליה מפני כל סערות התקופה שעברו עליה, עד שנתקיים בה הכתוב הזורעים בדמעה ברירה יקצרו. שנים רבות אחר כך, כאשר בראשית הישיבה כיהן כבר רבי נרי יצחק מוואלזין נוסדה ישיבה חדשה באחת העיירות, להגיעת היסוד אשר נערכה ברוב פאר וחדר, ובתכונה רבה, הוזמנו כל אנשי הסביבה, והשמחה היתה רבה, לאחר זמן, בחור אחד משם עבר ללמוד בווילאזין, ראש הישיבה התעניין אצלו על פרטי המאורע, כשספר בתכור על השמחה הגדולה שנערכה ברוב טכס ותכונה, הגיב על כך הרב בדאגה, מי יודע אם יהיה קיום לישיבה זו, כשאבא הניח את אבן הפינה לישיבתנו, היה כולו מלא חרדה בו ביום, ולא עוד אלא שבה וזה הרב דמעות עד שלא היה צורך במים לגבל את החימר. **גם הרב מפוניבז'** הקים את הישיבה בדמעות. וכמסופר בספר הרב מפוניבז' התאריך שבהר הרב מפוניבז' למאורע חשוב וגורלי זה, היה יום ראשון כ"ח באייר שבו חל יום הולדתו החמישים וחמישה, וכל אותו יום היה שרוי בתענית, והרבה בבכיות. לקראת השעה העידוה, עלו אל הגבעה הגבוהה בזכרון מאיר ידידים מקורבים שדבר הטקס נודע להם ביניהם היה החזון איש ורבי יעקב לנדא. החגיגה החלה באמירה נרגשת של פרקי תהלים פסוק בפסוק, רבי יוסף שלמה שפך את כף המלט הראשונה האמורה להיות אבן הפינה של ישיבת פוניבז' כשהוא מתייפח בככי נסער בזאת ועל נושלים כל המעמד. ר' יעקב הלפרין מזג כריסית לשתיית לחיים, אך הרב מפוניבז' סירב להצטרף אליו, מששאלו ר' יעקב לסיבת הדבר הסביר רבי שהוא בתענית וכך המשיך וסיפר הרב הגאון הנודע רבי אפרים זלמן מרגליות רבה של העיר ברודי הקים ישיבה בעירו בשם 'בית אפרים' שלא זכתה להצלחה יתירה, תמה ר' אפרים בלבו כל השנים, מדוע אין נמשכים לתלמידים לישיבתו, פעם גמר בלבו לשאול את פי רבי חיים מוולוז'ין ר' חיים שהאזין לשאלה בקשב, השיב בשאלה נגדית לר' אפרים, מה עשיתם באותו יום של הנחת אבן הפינה לישיבה? ניכר הרב, שביים לא אמרו יהודי ברודי תחנון, חגגו יום טוב אלא לרבנן, וזהו את המעמד ההלכתי מפוארת, ובכלי זמר כציאות לכבודה של תורה. היא הנותנת, השיבו רבי חיים, אנחנו בוולאזין קבענו צום, ואמרנו סליחות, השקינו את אבן הפינה בהרבה דמעות. סיים הרב מפוניבז' את סיפורו. האנשים פנו ללכת, ברגע זה אמר לו החזון איש, כאשר זורעים בדמעה, **בדאי** ברירה יקצרו.

אל האמרי חיים מוויזניץ נכנס חסיד אחד, ושאל: רבי יש לי מחשבות זרות באמצע התפילה מה עלי לעשות? השיב לו הרבי, ראשית עלינו להגדיר מה הן מחשבות זרות, אם אדם קם בחמש בבוקר, טובל במקוה טהרה, ממחר ללמוד דף גמרא, ולאחר מכן מתפלל תפילת שחרית, אזי אם באות לו מחשבות זרות באמצע תפילתו הרי הן מחשבות זרות בתפילה. אך אם קם האדם בשמונה בבוקר, יורד ומעלה את העיתון היומי מלמטה, גומר אותו מראשיתו ועד אחריתו שנים מקרא ואחד תרגום, שותה כוס קפה, ופנעמים שלא יסתפק בכוס אחת שהרי טובים השנים מן האחד, רק אח"כ נוטל חלה את נרתיק הטלית והתפילין שלו ויוצא סוף סוף אל בית הכנסת, בדרך מחליף הוא מיללים עם כל הנקלע בדרכו, שהרי שלום נפסק בהלכה שאין לומר לפני התפילה, והוא הלא מקפיד על ההלכה, לכן רק ישאל מה נשמע! בלא שאלת שלום, וכידוע שעל שאלה מסוג זה מה נשמע יש למשיב 'נשמע' גדול! וכך משוחח הוא עם פלוני על דא, ועם אלמוני על הא, וכשמגיע לבסוף אל בית הכנסת כבר ניחר גרונו ופיו יבש, ואז כשמגיע הוא אל תפילת שמונה עשרה, מגיעות לו מחשבות זרות, אין אלו מחשבות זרות בתפילה, כי אם תפילה זרה באמצע המחשבות. אותו הדבר הלפני הראשון שיוציא ביום, הוא למצווה להצדקה וחסד, עוד לפני שיקנה בו את דרכיו, בזה תושפע כל פעילות הנפש של האדם, וכן בכל פעולה ראשונית של האדם שתהא מוקדשת לה, ראשית מרצו, וראשית זמנו, ראשית יומו, ויומו הראשון, ראשית השבת, והשבת הראשונה ראשית

חיוו המשותפים וכן כל כיצוא בזה. **בספר** אגרא דפרקא כתבו תלמידי בעש"ט: להזהר בעומדו וממיתו, שתהיה המחשבה הראשונה, והדיבור הראשון, והמעשה הראשון, להשם יתברך בתורה ובמצוות, ועל ידי זה יהיו נגררין כל המחשבה ודיבור ומעשה של כל היום. וכתבו בספרים הקדושים, שכל מצב של התחלה וראשית, כוללת בתוכה את כל מה שיבא אחריה, וחשוב מאד לקדש את ההתחלה וההתחלה. ואם מתחיל האדם את היום בקבלת עול מלכות שמים, אזי כל היום נמשך ונגרר אחרי התחלה זו שיוכל לעבוד את ה' כראוי כל היום.

מסופר על הרב אלישיב מנהגו היה כשמתעורר תיכף ומיד היה דוחף את השמיכה, וקם במהירות, גם כששכל מבעיה רפואית בגב, המשיך כך, אף על פי שהדבר היסב לו סבל רב, הרופא אמר, שהוא לא מוכן להשלים עם כך שבמצב כזה אסור לו לעשות תנועות חדות ובגלל זה הוא סובל, אבל הוא לא ויתר ומיד קפץ, כי הרגיש שזה נקודת הניצוץ, וכן תמיד היה נראה מתאמץ להתגבר, ובכך הוא תפס את התחלת היום. **בספר** דינים והנהגות מהחזון איש מובא: שהחזון איש היה מזדרז לתפוס את התחלת השבוע, והתחלת החודש בלימוד, בהתחלה טמון הכח להמשך. **בספר** מצור דבש כתוב: שרואים את חשיבות הראשית וההתחלה מהפרשה, התורה אומרת כי יקח איש אשה חדשה וגו' נקי יהיה לביתו שנה אחת התורה דאגה שהראשית תהיה טובה, כי השנה הראשונה אחר הנישואין היא היסוד לכל החיים. **השם** משמואל כתוב, שנער בר מצוה צריך לשים לבו במיוחד על לימודו בשנה הראשונה אשר שנעשה בר מצוה, כי היא היסוד לכל ימי חייו, ולא רק לשנת הבחורת שיושב ולומד בישיבה. **זוהי** גם החשיבות המיוחדת של חודש אלול, כי ראש השנה וימים נוראים הם הראשית של כל השנה, ולכן צריך הכנה עוד לפני הראשית, במשך חודש אלול לדאוג שהראשית תהיה טובה. **ועוד** איתא בירושלמי אדם שישן בראש השנה, ישן מזלו במשך השנה מכיון שהראשית של השנה היא משפיעה על כל ימות השנה.

רבי רפאל אבובח (שימש עזיר לת אביב כחזן מוולה, הוא נפטר ממלחמת המפרץ בשנת תשנ"א, כשחזר לביתו בשעה 1.30 בלילה מאמירת הסליחות שנאמרו לרגל המצב ולאחר מחצית השעה בשעה 2.00 בלילה נשמעה האזעקה הראשונה בכל רחבי הארץ בעקבות הטילים ששלח סאדם חוסיין, לשמע האזעקה הרגיש לו טוב, נכנס לחדר האטום, וביקש מאשתו שתאמר איתו שמע ישראל, ומיד לאחר מכן לקח בליבו ונפטר) ביום מן הימים קיבל הרב אבובח טלפון: הרב ענה והתבקש כמו אלפי פעמים אחרות להיות סנדק לתינוק שנולד, ביום האחרון נסע רבי רפאל לכתובת שמשטר לו, נקש על הדלת, וכשזו נפתחה יצא לעומתו אדם מגודל, טוב, אמר האיש, תיכנס ותעשה את הברית מהר, כי אני עוד צריך להגיע לעבודה. אני נורא ממחר. הרב היה המום, הוא ירד לרחוב לנסות לחפש מנין לברית המזוהר, לצערו הרב הוא לא מצא מנין בשעה כה מוקדמת בבוקר, וחזר לביתו של הילד, האבא כבר לא היה בבית, הוא יצא לעבודה, רק האמא הייתה עדיין בבית, וגם היא התכוננה לצאת לעבודה בחנות הסמוכה, ובתוך כך הגיעה העזורת, תכנס ותעשה את הברית, ועד שאני אחזור אני מקוה שכבר תהיה אחרי הברית אמרה האשה, הרב אבובח ראה שאין לו ברירה, לקח את הילד והושיבו על הכרי, והחל לבכות בכי קורע לב, ואמר את הברכות בכוונה עצומה, ומל את התינוק בברית קודש, כך ללא מנין, כשהסנדק משמש גם כמהול, לאחר הברית הילד החל לבכות, והרב שנשאר לבדו בבית לא ידע מה לעשות, וכשרחמים גדולים על הילד התחילו להציף אותו, החל רבי רפאל לבכות על מר גורלו של הילד שנעשה לו ברית בצורה כזאת, והתפלל שהילד יגדל ויפרח לתפארת העם היהודי. שתיים עשרה וחצי שנה חלפו מאז הסיפור עם הברית המזוהר, ועל דלתו של הרב אבובח נשמעה נקישת, פפתח עמדה אישה עם בנה ששאלה האם אתה הוא החזן והמהול אבובח? כשנענתה בחיוב הציגה את עצמה ואת בנה בפניו, ילד כבן שלוש עשרה וחצי, והזכירה לו את הברית שערך לפני כשתיים עשרה וחצי שנים, ואמרה הוא רוצה להכיר אותך, כששוחח עם האם ובנה סיפרה האם שכבר שנה שלמה הילד לא לומד כלל, ולא מפסיק לבקש להכיר את המהול שמל אותו, ההורים לא מצאו שום הסבר לרצונו של בנם, אבל לא היתה להם ברירה אלא למלאות את רצונו של הילד כדי שיהבו על סיפוקו, ולאחר שעשינו בדיקה מאומצת ויסודית, התברר לנו שאתה משמש כחזן ראשי ברבנות, ולכן באנו לכאן. ואז האמא אמרה לבנה: לא ראתי זה המוחל שלך - נרגעת כבר, עכשיו לא נעכב אותו ובא נלך. הילד פרץ בבכי ואמר שהוא רוצה לדבר עם הרב לבד. האמא, שלא נותרה לה ברירה יצאה, והשאירה את השנים לבד, והילד תוך כדי בכי, ביקש ודרש בתוקף מרבי רפאל, שרצונו הגדול ביותר הוא שיהיה לו תפילין וטלית לקראת הבר מצוה, וללמוד בישיבה, וכל שאיפתו היא לשמור על מצוות התורה ולקיים את רצונו של הקב"ה. כמובן שרבי רפאל אבובח שהיה המום ונרגש עד עמקי נשמתו, במהירות התעשת כדרכו, וטרח ויגע עד שהכניס לישיבה, ודאג לו לתפילין ולכל שאר צרכיו הדרושים לו בכדי שיוכל לנהל חיים יהודיים מאומים, התפילות בראשית דרכו של הילד, שיצאו מכל הלב, והבכי המר ודאגתו הגדולה על גורלו של הילד פעלו את פעולתם כראוי, הילד חזר בתשובה שלימה ונהיה יהודי עובד ה' אמיתי, כיום הוא מתפאר את כותל המזרח באחד ההכרזים המפוארים בארץ. מתוך החוברת הנפלאה והמיוחדת דברי חיים לרבי יוסף חיים אליהו שליט"א.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערך בדרך של שו"ת

שאלה: מה הדבר שהכי גורם לסילוק והשראת השכינה? **תשובה:** נאמר בפרשה כי ה' אליהך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אינך לפנך, והיה מחנך קדוש, ולא יראה בד ערות דבר ושב מאחריו. אמרו חז"ל מלמד שעירות מסלקות את השכינה, כתוב כאן דבר נורא שאם יש חוסר צניעות הקב"ה מסלק את השראת השכינה ממקום זה, ומהמלא התפילות ולכן מתקבלות ולא תהיה סייעתא דשמיא בכל אשר יפנה. ובשום דבר לא מצינו שכתוב מפורש בתורה סילוק שכינה אלא בצניעות, וסילוק השכינה גורם רח"ל שאז שולט חרון אף ה' ומתברבות ר"ל הצרות והמחלות והאסונות. ולכן בשני הדברים האלה עושה היצר הרע את כל מה שביכלתו כדי להפריע וזהו תורה לזכרים להפריע להם בלימוד התורה ולנשים בצניעות שמנסה לגרום להם שילכו בלא צניעות, ומי שזוכה לעמוד נגדו בדברים הללו אשרי חלקו וכמו שאי אפשר לדמות שאר המצוות נגד ערך לימוד התורה כמו שכתוב במשנה ות"ת כנגד כולם כך גם צניעות אצל הנשים כיון שזה הדבר החשוב ביותר. **צניעות היא המפתח לשמירה**, שכאין צניעות אזי הקב"ה רח"ל לא שומר עלינו. כמו כן אדם שמקפיד על צניעות ושומר על עינוי מלהכשל בראיה אסורה זוכה שברכותיו עושות פרי. כמו"כ היא הסגולה הגדולה לילדים כשרים שמרוויח את הוריהם נחת. ובמ"ב סימן ע"ה סי"ד הביא מהזהר בעניין הגדול לנהוג בצניעות, ומי שנהיר להתנהג בצניעות זוכה לנחת מכל יוציא' ולסי"ד בכל אשר יפנה, אבל מי שלא נשמר כראוי רח"ל עונשו חמור מאוד כמו שמאר"ך שם. **שאלו** אמר רבי חיים קניבסקי במה זכתה אמו של החזון איש לשבת שלם של צאצאים גדולי הדור (משפחות קרלין גרינמן וקניבסקי על כל שדיים?) השיב ר' חיים שאינו יודע מה עשתה ולמה זכתה אך יודע הוא כי היא היתה צנועה ביותר. ואמר חז"ל שהצניעות היא השומרת עלינו מכל רע. כאשר היא נשמרת כראוי חופפת עלינו חומת אש. היא השכינה הקדושה בכבודו ובעצמה, והיכן ש'ד' נמצא, כל הטובות והברכות שבעולם נמצאות. (גמרא סוכה נ"א). וכן אשרי הבעל שיעודד את אשתו שהולכת בצניעות, וחלילה לא יבקש ממנה משהו שנגוד את מצוות הצניעות. וברור שענייני צניעות לא נאמרו רק לנשים, גם גברים צריכים לנהוג בצניעות, הן בדיבור לא לנולל את פיהם בדיבורים לא צנועים, וכן לנהוג בלבוש באופן צנוע כמו שכתוב בהלכה בזה, ובודאי להקפיד על ראייה אסורה וכו'.

שאלה: בחור עלה לישיבה קטנה או גדולה ומאוד קשה לו, האם לו סיבה לייאוש או למשבר? **תשובה:** דבר ראשון חובה להביא את דברי החזו"א שהיות וחז"ל קבעו שכל ההתחלות קשות ממילא אם לא יהיה קשה אז זה סימן שלא התחיל. נגיד מאוד מישהו שמתחיל וקל לו. המעבר מת"ת לישיבה וכן משיבה קטנה לגדולה הוא מעבר דן וקיצוני, ומבחינת ההורים הם חייבים לתת הרבה מאוד זמן לשירות נפש ולתת לו לקיים הרבה ד"אנה בלב איש ישינה', להשתדל לתת בו איומן, וגם ביקורים, ובעיקר לשלוח לישיבה הרבה ממתקים ותבשילים מהבית ולא לקצץ בזה כדי להקל על ההתחלה שיתחיל בהרגל ימיו ועי"כ יבשר טוב ולתת לימן לעשות את שלו. ויש להוסיף כמה דברים על הצלחה בשיבה: בשביל הצלחיל צריך שיהנה מהלימוד וזה מגיע ע"י שיש בהירות בלימוד והבנה טובה בסוגיות דו"ק מגיע ע"י שחוזרים לפחות ארבע פעמים על כל סוגיה, וכן כשמשכמים בכתב זה שווה כמו עשר פעמים, וכמו"כ ראוי להכותב את כל הישעוריים ומה שיצא עם החברותא. והדרך ללימוד בהתמדה עוברת דרך הקבלה הידועה שברבע שעה הראשונה של הסדר לומדים בתע"ד זה סגולה ללמוד כל הסדר בהתמדה. וברור שלא אחד צריך ללמוד לפי הסגנון שאותו ומתחבר ואסור לנסות להידמות לסגנון אחר ממה שאוהב כי זה לא לפי היכולות שלו. והוא לא יתנה כך בלימוד. וישיבה חדשה זה הזדמנות לפתוח דף חדש ולהתחיל בכל הכוח ולשכוח מהעבר. והכל הולך אחר הרושם הראשוני, דבר נוסף חשוב להדגיש היה ואהדם הוא חברותי ויש בזה מעלה גדולה להיות בתוך חברה טובה. כדי לאדם גם לעשות בעניין זה השתדלות, ומלבד התפילה ע"כ יש להשתדל בזה מה שיכול כגון להתנהג בנקיזת ובמכובדות אל בזלזול ורחוביות, וכמובן לנהוג בטאקט להיות רגיש לזולת, לא להידחף במקומות לא ק"ל, לא לדבר על דברים שמביכים את השני, לא לומר לשני דברים שאתה לא היית חפץ שיאמרו ק"ל, ובעיקר להיות רגיש לשני. וכן מאוד מאוד להיזהר לא לומר בדיחה על חשבון השני ולכבד מאוד את השני, ליצור אוירה טובה וחיובית במחיצתך שזה כולל הקשבה רבה לשני ונתינת מחמאות על דברים אמיתיים כגון שוויתר או ששאל שאלה יפה באמת, או למד בהתמדה. לא חנפנות אלא לפרגן על משהו שבאמת עשה. ודבר נוסף רצוי מאוד כל בחור שעובר מת"ת לישיבה או מישיב"ק לגדולה חשוב ביותר להתגבר לחשוב על מה שעושה האם אבא שלי היה עושה את זה. מלוקט גם מהחוברת עולים ומתעלים.

שאלה: רבים מההורים לבחורים בגיל ההתבגרות מרגישים שהבחור בזנה את הזהות העצמית שלו, ונעמים זה מלווה בכך שהוא מאבד את הקשר איתם, ונוצרת איזושהי אוירה קרירה כזו ביניהם, וכל שאלה הוא מרגיש שנכנסים לרשותו הפרטית וזה מעצבן אותו, מה העצה הנכונה לעשות כדי ליצור קשר פתוח ובריא? **תשובה:** לחפש זמן שבהורו רגוע ושל, בצורה ניוונה וזורמת להתעניין בשלומו ולחפש שיתוף פעולה דרך צד שלישי, והדבר הכי חשוב זה לתת לילד הרגשה נוחה בלי תסכול שסומכים עליו

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערך בדרך של שו"ת

ומאמינים בכוחותיו ובסגולות נפשו, לא להתערב לו יותר מידי, אלא לתת לו את איזור הנוחות שלו, עם הרבה אורך רוח וסבלנות וכך יבנה קשר נורא בין הורים לבחור.

שאלה: בפרשתנו מחיית עמלק, מה הם זרע עמלק בדורינו? **תשובה:** ידוע בשם הגר"א שהגרמנים הם העמלק של דורינו ואכן במלחמה שפרצה לפני 73 שנים ע"י הגרמנים הם חילו שלשים מעם ישראל כשש מיליון יהודים. במלחמה עצמה מתו 60 מיליון איש 20 מיליון חיילים 40 מיליון אזרחים המלחמה פרצה ביז אלול צט וחסתימה בכח אייר תשי"ה. והיו גם יהודים מורע עמלק רבי אלחנן וסרמן הביא בשם רבו החפץ חיים שמנהגי הקומניסטים היהודיים הם מורע עמלק.

שאלה : כמה היתה עוצמת הבקיאות של רבי חיים קניבסקי בתורה? **תשובה:** לפני מספר שנים הייתי אצל רבי חיים קניבסקי בסעודת שבת בפרשת כי תצא והביאו את תווורת, בטעם שקוראים שבת גט ולא ספר כריתות כמ"ש בתורה, וכתב ע"כ הגר"א כי גט הוא פירוד והאותיות ג-ט לא מצינו בשום מקום בתורה סמוכות ול"ז לא ישר ולא הפוך. שואל הגר"ח בטעמא דקרא אה גם ג-ק ו-ט ו-צ ס-ף לא מצאתי סמוכים ול"ז בכל התורה לא ישר ולא הפוך, והוא מוסיף אבל השאר נמצאים או ישר או הפוך. ומתרך שזה הראשון עיי"ש. ושאלתי בשם ת"ח אחד את הגר"ח אולי ג-ק וכו' יש בו' מילים בצמידות כגון קרבן משא"כ ג-ט. הר"ב חשב שגורע ונעה בפרשתנו יש משפט ר, והיינו ג ו-ט ג'ב, מילים אחד ע"י השני. רואים כאן דבר מופלא ביותר, א. לדעת שבכל התורה לא מופיע האותיות ה"ל בסמיכות. ב. למצוא ברנע שמופיע בסמיכות של ב' מילים, זה נתפס רק במי שלומד לשמה. שאלתי אותו מהיכן הוא יודע שאין בכל התורה, וכמה זה לקח לו לבדוק ד"ל. הוא חשב רגע וענה: שהוא כתב מהזכרון.

שאלה: מה מיוחד בחודש אלול? **תשובה:** כתוב בחז"ל שהקב"ה נמצא קרוב אלינו והם ימי הרצון והרחמים שהקב"ה קרוב גם לקבל תפילותינו, כמ"ש קראוהו בהיותו קרוב שהכוונה לימי האלול. ויש בימים האלו שפע מיוחד שאח"כ לא להשיג, וזו הזדמנות של פעם בשנה להעפיל ולהעלות שינוי והקב"ה עומד וממתין להשתובתו והתחזקוונתו, וחובתינו לכל הפחות לפתוח את הפה ולהתקרב לפניו יתבי"ש. והם ימים שצריך להרבות בתחנונים לפני הקב"ה, והתפילה בימים אלו פועלת נשגובה. וכתב הטור שבימים אלו כל המוסיף בתפילות זכות הוא לו. ומובא הרבה בפרטים על גדולי הראשונים שבימי האלול האריכו ביותר בתפילתם כי ידעו להעריך ולהוקיר ימים אלו, ואם בכל השנה תפילה פועלת, ק"ו בימים אלו שהקב"ה קרוב אלינו ומתאוה תפילותינו. והבטיחו חז"ל בברכות לב שהמאר"ך בתפילתו אין תפילתו אומנת ריקס ועוד אמרו שם דן שמאר"כים לו ימיו ושוותיו. אמנם קשה מאוד לכוון בתפילה כמ"ש בברכות לב שהוא מהדברים הצריכים חיוזק, אבל כבר כתב הסטיפלער שכ"א יתאמץ כפי יכולתו והבא לטהר מסייעים בידו. ועיקר התפילה הוא בציבור ולהתחיל כשהציבור מתחיל. ויש להוסיף שכלל משמקיעים יותר מתחילת החודש יהיה לו יותר ס"ד. ואינו דומה מי שבא ביום ראש השנה ומבקש אז הקב"ה נותן לו כמו אחד שלא השקיע בבקשה למי שהשקיע כל החודש שאז הקב"ה רואה שהשקיע כ"כ הרבה הוא נותן לו שפע אדיר של ס"ד. ויש להוסיף שכל החודש הוא זמן מיוחד של עת רצון והקב"ה קרוב אלינו וכמו שמובא בחז"ל, ושווה לנדנד להקב"ה בחודש אלול שזה ימיו רחמים ואז להרוויח את כל השנה, ולכל הפחות להראות להקב"ה שאנחנו רוצים לחזור בתשובה ומתאמצים אפי' אם זה קצת. ועיקר העבודה בחודש אלול מתחילה בזה שקמים יותר מוקדם בבוקר לעבודת הבורא והיינו להתגבר על היצה"ר ולכחי"פ לקום בזמן לתפילה.

שאלה: בחודש אלול אומרים פעמיים ביום לדוד ה' אורי וישעי, מה נאמר ע"ז? **תשובה:** בסידור האר"י מובא שהאומר בחודש אלול עד שמחת תורה פעמיים ביום לדוד ה' אורי וישעי מובטל לו שיוציא שנותיו בטוב ובערבות ומעביר מעליו את כל המסטינים והמקטרגים ומבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ויוצא זכאי בדין.

שאלה: מה התועלת בהתחיל להתחיל לקראת הימים נוראים מתחלחלת אלול ולא מסליחות למשל? **תשובה:** משל נפלא בעניין זה מה"דברי חיים" מצאנו: היו שתי משרתות. אחת חכמה וחרוצה, והשנייה טיפשה וחרוצה. ההבדל ביניהן היה גדול - החכמה שהיתה גם חרוצה עבדה בזריות כל היום אבל בערב למרות שהיתה עייפה מאד מעמלם היום לא הלכה לישון אלא בכחמתה היתה מכינה לה את כל הדברים שצריכים ליום המחרת. היא הכינה עצים להסקה והניחה אותם לביזבז ליד התנור. היא ניפתה את הקמח, הכינה את המצריכים הדרושים ורק כשהכל היה מוכן היתה הולכת לישון. בבוקר מיד שקמה היתה מסיקה את התנור, לשה את הבצק מינחה אותו לתפוח, בנתיים ערכה שולחן, חזרה לאפות את הבצק. ואז כששב בעל הבית מהתפילה, הלחות היו מוכנות ומריחות וכל הבית התמלא בניחווחות ערבים. המשרתת השנייה הטיפשה - אמנם היתה חרוצה ועבדה קשה כל היום, אבל ערב מיד כשסיימה הלכה לישון. בבוקר היא מיחרה להביא עצים להסקה, אך הם היו לחים והאש לא נתפסה בהם, היא עבדה הרבה זמן להדליק ולבסוף כשהצליחה הבית התמלא בעשן מחניק. היא רצה לקמח להתחיל לפנות , ואז לא היה כבר זמן להתפית את הבצק וכמו שהוא היא אפתה והכניסה לתנור

ואז ניכנס בעל הבית לעשן מחניק ושולחו ריק, הוא היה צריך לנחות שהלחות יציאו והם בכלל לא היו תפוחות והטעם בהתאם... בעל הבית כעס, והוא לא מבינה על מה הכעס הרי היא עבדה קשה... כך גם בימי הדין. לא יתכן שהאדם יתחיל להתכונן לראש השנה בראש השנה עצמו, כי אז הוא ידמה למשרתת השניה, אשרי מי שמכין עצמו לפני בא המועד ואזיזו חבר זה! התשובה היא חבר שע"י חברתו עמו נגרם לאדם תלות בו והוא מעוניין שהוא יהי חבר רק שלו וכל הזמן מתעניין בנעשה אצל החבר וכו' וד"ל, זה חברות לא טובה ותחילתה טוב וסופה מי ישרנו, לכן כשאדם רואה שהחברות מגיעה למצבים כאלו מוכן להקושי הרגשי הגדול, שיברח מזה כי בסוף הוא יתחרט.

שאלה: מאיזה חבר טוב ברור להיזהר? **תשובה:** חבר שע"י נגרם שאני עושה ליצנות ומזלזל בתורה ובמצוות בוודאי צריך להיזהר, כאן אנו מוסיפים שגם חבר טוב שע"י נגרם צריך לומד בהתמדה ומקיים את המצוות בדביקות עלי להיזהר ואיזה חבר זה! התשובה היא חבר שע"י החברות שלו וכל הזמן מתעניין בנעשה אצל החבר וכו' וד"ל, זה חברות לא טובה ותחילתה טוב וסופה מי ישרנו, לכן כשאדם רואה שהחברות מגיעה למצבים כאלו מוכן להקושי הרגשי הגדול, שיברח מזה כי בסוף הוא יתחרט.

שאלה: כידוע העולם מתקיים ע"י עסק התורה וכמו שכתוב בנפש החיים שאם העולם היה פנוי לרגע מעסק התורה כל העולם היה הופך לאפס, מה עושה התורה של אדם פרטי לעולם כשיש המון לומדים? **תשובה:** הנפש החיים שם ממשיך ואומר שזה לא צבוע בשחור לבן, אלא קיום העולם תלוי גם בכמות לומדי התורה וכל אחד שלומד הוא מקיים חלק ממהעולם כשיש הרבה לומדים העולם מתקיים טוב יותר וכל אחד שיויר מהלימוד הקיום לעולם יורד באיכות ורח"ל בכמות. יוצא שאדם שמבטל מהתורה הוא כביכול מלכד האיסור החמור הוא גם רח"ל כביכול גורם מוות וצער לעוד אנשים.

שאלה: מה היא המחלה הקשה הנקראת סכרת? **תשובה:** ה'סכרת' היא מחלה נוראה, ומסוכנת יותר ממה שחושבים. היא פוגעת בכל אברי הדין ובעיקר בכלי הדם, החל מהראש וכלה בכפות הרגלים, חוץ פגיעות בכלי הדם שבלב, איבוד הראיה, פגיעה בכליות, פגיעה במערכת העצבים, נמק שיכול להגיע לכריתות נפיים, ועוד פגיעות קשות ברמות שונות ל"ע. אחד מכל שלשה ילדים שנולד בישראל, צפי לפתח סכרת במהלך חייו כך עולה מנתונים שהצוננו ליום הסוכרת הבינ"ל. וכך כותבים הרופאים: היות ומחלת הסכרת היא מחלה שאינה כואבת, אין לה סימנים בירור הפרעות, ולא מרגישים את הימצאותה בגוף עד שהיא מתגלית לא יודעים על קיומה בגוף. חשוב להביא לידיעת הציבור את גורמי הסיכון לחלות במחלת הסכרת. א. מחלת הסכרת היא מחלה שטלית בגיל, ולכן כל מי שבריא והוא מעל גיל 45 נמצא בסיכון לחלות בסכרת, וחייב לעבור בדיקת דם. ב. השמנה תגרום אצל 90% מהשמנים לפתח סכרת. ג. מי שבבדיקת דם בצום, רמת הסוכר בדמו היא מעל 100. ד. אם רמת סוכר בדם בבדיקה שמתבצעת פעמיים לאחר הארוחה הוא מעל 200 הדבר מחייב בירור למרות שבצום הרמה תקינה. ה. מי שקרובי משפחתו בדרגה ראשונה, אב, אם, אח, אחות, בן או בת חולים בסכרת, חייב להיות במעקב החל מגיל 25. הסיבות הראשיות למחלת הסכרת הם שלושה: תורשה. מתחים. לסיבות הגורמות לסכרת. תורשה: כל מי שיש לו תורשה של סכרת עליו להיות זהיר יותר מאחרים, לעקוב לעתים תכופות יותר על רמת הסוכר בדמו, ולשים לב לסימנים מוקדמים של הסכרת. תזונה: תזונה נכונה שזה מכסה את רוב שוב של גורמי הסכרת הנובעים מתזונה. זוהי מלחמה נגד פיתויים. מתחים: מתחים עוללים לגרום למחלת הסכרת. חיים בריאים כהלכה.

שאלה: פרשת השבוע והיה מחנך קדוש ולא יראה בד ערות דבר ושב מאחריו. מחנכים את הנשים שעיקר מצוותן הוא צניעות. יש להקשות אשה שמצד עצמה רוצה להתחנך בנושא אך בעלר אולי שתכל' לא כך, האם היא תתנע ע"י? **תשובה:** ברור הוא שהבעל לעולם לא ידרוש מאשתו לוותר על החיים שלה: ואם הצניעות תהיה בבגשה הוא לא ידרוש ממנה לוותר. כ"א מי שמסתפק, שיפנה למורי הוראה.

שאלה: מה לעשות עם ילד שמתקשה לקום בבוקר? **תשובה:** דבר ראשון לטפל מהשורש לעשות הכל שילך לישון מוקדם, דבר שני יותר חשוב לתת לילד לישאט בתוצאות אחרנו נעיר אותו פעם אחת בלבד ומעכשיו האחריות לקום עוברת אליו במקרה של איחור אתם לא תהיו לצידו, זה דורש מאיתנו להיות חזקים ועקביים כי בתחילה הוא יעמיד אותנו למבחן והיי נסיגה אבל עם הזמן הוא יקח אחריות. במקביל כדאי לעדכן את המלמד או המג"ש.

חידות

חידות שינון הפרשה: א. בגד שיש לו _____ חייב בציצית! ארבע כנפות. **ב.** יש לתת לו פי שנים בירושח: בכור. **ג.** מילה נרדפת לציצית, הקשורה לפינות התלתי: גדילים. **ד.** אסור לשים בביתך: זמנים. **ה.** לשון הפסוק המביא על השבת אבדה: השב תשיבם. **ו.** "לא תראה חמור אחיך... נופלים בדרך" מהם? והתעלמות. **ז.** כיצד אוכל בן סורר ומורה? זולל. **ח.** מצווה הנעשית כאשר יבם אינו רוצה לייבם? חליצה. **ט.** מי שאינו _____ עליו לצאת מחוץ למחנה? טהור. **י.** כך קרויה אלמנה ללא בנים: יבמה. **כ.** בו מתקיימת מצוות עוללות? כרם. **ל.** על הטמא לטבול ערב. **מ.** אסור לתעב אותו: מצרי. **נ.** מילה נרדפת לריבית: נשך. **ס.** כיצד שותה בן סורר ומורה? סובא. **ע.** פועל שכיר יכול לאכול מהם בעת הבציר כרצונו: ענבים. **פ.**

משם שלחו מואב לשכור את בלעם: פתור. צ. אשת יפת תואר צריכה לעשות את: ציפורניה. ק. אסור להניף חרמש עלי: קמת רעיו. ר. אסור לחבול (למשכן) אותם: רחיים, רכב. ש. מרצח המקומית כאשר נקרה חץ צפור בדרך: שלח תשלח. ת. ומה יש לעשות לאם במצוות שילוח הקן? ומה לבנים: תשלח, תיקח כל.

חידות לפרשת השבוע מאת המרצה הנודע רבי יאיר נוסבך מרמכיס שליט"א: א. 5 שמות של פרשת: ב. 6 בעלי חיים בפרשה: ג. מילה בפרשה שהיא שם מסכת ואונקלוס תיגרם את המילה על שם מסכת אחרת:

תשובות: א. כי תצא (כא י) דברים (כב יז) בא (כג כא) כי תבוא (כד כו). ב. כלב (כג יט) שור (כד כז) שיו (כב א) חמור (כב ג) ציפור (כב ו) אכריס (כב ו). ג. לא תזרע כרמך כלאים" (כב ט) אונקלוס: לא תזרע כרמך עירובין.

חידות ידע תורני: א. מי אוכל ולא מוציא: ב. איך יתכן אדם יציל יהודי ממות ועבור על איסור: ג. מתי אדם מקיים מצווה דאורייתא ויפטר במקום שמכירים אותו: ד. איזה איסור שתיה יש בכל דהו? ה. איזה אות אין בפרק לדוד ה' אורי וישעי? ו. איזה שני זכירות יש בפרשה?

תשובות: א. יתוש. ג. יוטי נ. ד. דברים יט ג. לא תחוס עליו, והיינו לאו על מי שחס על ההורג במידה. ה. כהן עם מום נושא כפיו במקום שרגילים במומו. שויע קכ"ל. ד. יין נסוך. ה. אות ג. ו. עמלק, וזכרת כי עבד היית במצרים.

חידון "לדוד ה' אורי וישעי"

א. מי נמצא סביבותי? ב. מי נפל? ג. מי קם? ד. מי עזב? ה. מי חזק? ו. מי אוסף? ז. מי קרב? ח. כמה שאלות? ט. איזה אורח? י. מה יש לראות בארץ חיים? יא. מתי ירום ראשי. יב. מי אמר בקשו פני?

תשובות: א. אויבי סביבותי. ב. צרי ואויב לי המה כשלו ונפלו. ג. תקום עלי מלחמה. ד. כי אבי ואיתי עזבוני. ה. חזק ואמץ ליבך. ו. הוי' יאספני. ז. כלב כתיבה שמו משמש שאלתי. ט. ונחני באורח מישור. י. טוב ה'. יא. ועתה ירום ראשי. יב. לך אמר ליבי בקשו פני.

חידון כללי: א. איזה כדור אף אפשר לשחק איתו: ב. איזה אוכל לא אוכלים: ג. איזה ביצה לא אוכלים: ד. איזה פרי לא גדל באדמה? ה. איזה גפן מותר לנזיר? ו. איזה דבר תפילה לפעמים אומרים רק חצי ממנו? ז. איזה רב לא צריך לקום בפניו? ח. **חידות ילדים על כלי כתיבה:** ח. כלי כתיבה שהוא בן שתי מילים. ט. כלי כתיבה ששמו משמש כללים ודברים אחרים: י. כלי כתיבה שהוא שם של מראה מסוים: יא. כלי כתיבה שמתרחצים בשמו: יב. כלי כתיבה שהוא שם גם של ממשלתי במקומות מסויימים בעולם?

תשובות: א. כדור הארץ. ב. חדר אוכל. ג. מסכת ביצה. ד. פרי בטן. ה. צמר גפן. ו. חצי קדיש. ח. חץ הלל. ז. רב קו. ח. עיפרון שפיצים. ח. לורד ארטלין. ט. עט חפירה. י. צבע. יא. טוש. יב. לורד.

חידון משמעותיות מילים ט' משמעותיות למילה על.

על - באמצעות. על ידי. "לא יושמו אבות על בנים" רש"י: בעדות בנים. אונקלוס: על פום בנין (דברים כד טז). **על - למעלה.** "ותנח התיבה..." על הרי אררט" (בראשית ח ד). **על - ב...** "על חרבך" רש"י: "כמו חברך", יש 'על' שאינו אלא במקום אות אחת" (בראשית כז ו). **על - כלפי מי מדובר.** "ויקצוף פרעה על שני סריסיו" (בראשית מ ב). **על - בגלל.** "וייסיפו עוד שנה אותו על חלומותיו ועל דבריו" (בראשית מה ו). **על - עם.** "ראשו על כרעיו ועל קרבו" (שמות יב ט). **על - כפול.** "הרצה לעשות רפת בקר בונה ארבע אמות על שש" (בבא בתרא פ"ו מ"ד). **על - על.** משא. "אשר לא עלה עליה עלי" (במדבר יט ב). **על - בעניין,** על איזה נושא רצית לדבר?

מדור יו"ש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם תשובות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים. אין לנו אחריות על הנכתב כאן: א. בלט דיסק - ממליץ מניסיון אישי על מכשיר ריטבק ועל לייפרקט טוב ב. לסובלים מאד מזוהה - דרדורונט נ. ב. לא בושם, ניתן להשיג ב'הוס' חזו"ה 3 ב"ב א - נקודות שחורות בשניים שנוצרו זמן קצר לאחר ניקוי שיניים - יש משחת שיניים טיפולית מצוינת שמיועדת למי שסובל משחור ומאבן בשיניים, מדלוקות חניכיים, מניסגות חניכיים ומאטות בפה. נסיון מוכח 0548457778. **עוד כתבו:** אם הנקודות חוזרות תוך חודש בדיקו באותו מקום, זה סימן חשוב שכדאי לא להתעלם ממנו - יש לגשת לרופא/שיניים (על רק שיניים) על צילום רנטגן ובדיקה, כדי לשלול גרסה פעילה. אם זה רק כתם חיצוני, פתרון כמו פוליש דנטלי או הלבנה עשוי לעזור, אבל אם זה חור מתחיל - צריך טיפול לפני שהוא מתפתח. **עוד כתבו:** כמה אפשרויות שכדאי לבדוק: לעיתים מדובר בפיגמנטציה חיצונית שנגרמת מקפה, תה, עישון או חיידקים מסוימים - ואז היא עלולה לחזור גם לאחר ניקוי. ייתכן שמדובר בתחילת עששת, שאינה יורדת בניקוי אצל שיננית. לפעמים יש חריצים עמוקים בשיניים שצוברים צבע מחדש. במקרה כזה מומלץ לקבוע בדיקה אצל רופא שיניים כדי לוודא אם מדובר בכתמים חיצוניים בלבד או בעששת שמצריכה טיפול. אם זו רק פיגמנטציה, הרופא או השיננית יוכלו גם להמליץ על דרכים להפחית את חזרתה. ד. קבוצות תמיכה לחולי צליאק - פורום Celiacgroupforum@gmail.com לציין בנושא: בקשה להצטרפות - זה קבוצת **שנים עוד כתבו:** עונות צליאק בישראל - קו פתוח לייעוץ ותמיכה: 03-6781481, וגם פורום לחולי צליאק הפעיל במתן מענה לשאלות

באספקטים שונים של המחלה והתזונה וכן תמיכה כללית בין המשתתפים תמיכה מקצועית וליווי במייל: ב-ארגון זכויות הצליאק ניתן לקבל ליווי למשפחות חדשות, סיוע במיון זכויות וייעוץ על ידי פנייה ישירה למייל maavak.c@gmail.com **עוד כתבו:** Celiac-Group@googlegroups.com **ועוד כתבו:** להרשמה למכירת וחלקות של צליאק בקהילה יש לפנות למייל - gmail.com@4134289. ניקוי טוסטר רגיל לא אלקטרוני - בסיום השימוש כשהוא עדיין חם לטשף אותו חזק עם מברשת קשה וסבון כלים רגיל לטשף תחת הכרז עם הרבה מים להעמיד אותו בחלון על צדו שירדו המים ולתת לו להתייבש לבד ו. חלודה על השיש, יש חומר מצוין שנקרא G200 מבית הגאון בניקוי.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים: א. מחפש פיתרון לפעמים כמיון נגע מעור הפנים שנשאר אחר כך יפה ואסתטי, איפה עשה זאת ב. איך מוציאים נתונים מכרטיס מיקרו או כל כרטיס זיכרון אחר שלא מגיב. ג. מחפש פיתרון לפעמים כמיון נגע מעור הפנים שלא נעלמים גם לאחר שהגלדילה המכה מזה תקופה ארוכה ד. רדוש מידע או נסיון על טיפול לתחית האף וכן עצם לא ישרה באף. טיפול שיהיה יעיל אמין ומתקיים ולא חוזר לעצמו ה. איך אפשר לשמור על צווארונן חלוצות שנשרות ו. קנינו מכשיר להמרת קלטות, ובחלקן הדיבור קטוע, או שאין כמעט דבר מוקלט, או שיש רעשים עמומים במקום ההקלטה המקורית. ידוע למישהו אם הבעיה בקלטות או במכשיר? האם קלטות נהרסות עם הזמן? יש דרך להציל אותם? ז. מחפשים רופא מומחה ומנוסה לשתלים בפה עם הרבה סבלנות ומומחיות לפחדים

הגויים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

בחייהם הבנתי מה הקטע לבוא לירקן ולבקש ממנו 'תן לי אבטיח שיהיה מתוק'. באילו יש מצב שהוא אומר 'כן' 'מצטער אדון, היום הגיעו רק אבטיחים מלוחים. אבל תקח, זה יחסוך לך את הובלגריה'.

ילד יכול ללכת קילומטרים בלי להתלונן. רק תיתן לו פחית לבעוט כל הדרך.

מחירי תספורת ילדים: רגיל: 40. אם בוכה: 80. אם בוכה ולא מפסיק: 100. אם בוכה ובוועט: 120. אם בוכה ונושך: 200.

יש לי כדור שאני צריך לקחת על בטן ריקה. לא מצליח להגיע למצב הזה...

פגשתי מישהו בבני ברק כשהיה 40 מעלות חום. הוא אמר לי החום הזה אי"א לסבול אותו זה נורא. אמרתי לו בהינכם יהיה הרבה יותר גרוע! ענה לי אותו אחד הכל נכון.. אבל הלחות הלחות...

אני לא יודע מה יילד יום אבל יש לי הרגשה שזה יהיה בן.

שף שרגא התחיל למכור חומום אלימלך. שאלו אותו מה לך ולאלימלך אז הוא אמר לא היתה לי ברירה רציתי לקרוא חומום אליהו אבל זה היה תפוס

טרמפ אמר שביום חמישי בארבע וחצי הוא יגיד משהו **מרום פרסומות** על דרייברים יראי שמים עוד מעט שיבררו על בחור לשידוכים יאמרו "הוא לא סתם ירא שמים הוא דרייבר !!!

הרגע הזה שבו ההוא שמתפלל מלפניך מסתובב לראות אם כבר סיימת שמו"ע, ואתה בדיק עם עיניים פתוחות...

הרגע שהחליטו להשפירץ שאריות צבע שנתרו ללא שימוש על הספר מבחוץ

הנחיתו אדם על הירק, אבל שקית לבאגט שמסכה את כולו - זה לא!

כבר שעה שדופק לי על החלון יתוש: "פתח רק למזגן... לא עוקץ"

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת alonalan+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@alonalan.com **ניתן להשיג בכתב גדול במייל ה"ל".**

כמו"כ ניתן להשיג את העלון ב'קובץ גליונות' וכן ב'אוסף גליונות'. ב'כל העלונים' בשם **הבית התורני**. ובעוד קבצי **עלונים**. וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים/הבריתות/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומתחמשים שנים אחרונות. **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביה"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדמיים, אפשר לשלם לאחר השבת, או התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרס כף-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. **מי ששילם עבור שבועות קדימה** אין לו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המייל היא ללא תשלום**, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א שזכה כלל ישראל לכזה אדם גדול בתוכו. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידמן שליט"א שהוא מפניו פשיטות ומקורנות על כל סבבית. **עוד בירושלים** בבית הכנסת 'בית מרים גיטל' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. בזכות הרב א.ס. שמשקיע את נפשו עבור בחורי השכונה. **עוד בירושלים** מורדות גילה בקהילה בני תשובות המפוארת אצל משפחת וייס. **ניתן להדפיס את העלון עוד במודיעין**

עלית: שדי חמד 12 דירה 7 מודיעין עילית טלפון: 0527113571 **במודיעין** בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **עוד במ"ע:** שיהיה שיש יצחק מודיעין עילית. זמן: בכל יום ו' אחרי מנחה גדולה. ע"י הילד החשוב מאוד עדי לגדלות

אחרן יהודה לייב סילבר. עומד ליד הפתח. **בבית שמש:** אצל הבנאי האגדי שמרוב שכל ליבו ומעיונותיו נתונים בכל רגע פנוי למען בית הכנסת לפעמים אין זמן אפילו לדברים החשובים באמת רבי נחום זכרשי שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מבין לו במאור פנים משם. **בבית עילית:** בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה ב'. **עוד בבית שמש רמה ד:** ברחוב אמוראים 92 קומה 1 דירה 3 משפחת סואסט. **בהר יונה:** אצל רבינו שמחה שולמן שליט"א שהשבוע הוא מתחיל התכנון לבין הזמנים הגדול שלו שבו הוא מארח את כל מחיל הר יונה. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הידוע בצדקנותו והמדינות הטובות שלו רבי שלמה דויטש שליט"א. **ברכניס:** אצל רבי יוסף המאיר שליט"א הצדיק הגדול.

בקריית מלאכי: בישיבה. **בפתח תקווה:** בבית המדרש "משכן שמואל אשר" מרכז פ"ת. **באופקים:** אצל הנער הצדיק ממשך דרכו של אחיו הנער אלחנן המברסטון מבכירי ית"ת תורת שמשון שמפיץ במסירות ובמאור פנים כאחיו גם בחיידר וגם בבית הכנסת שערי תפילה. כולם מחכים כבר מצווה הגדולה שצערך בסוף בין הזמנים. ...

עוד באופקים בבית הכנסת אמרי חיים הנער יהושע דוד הכהן גליק נער לא ימוש מתוך האוהל המפיץ בשבחה. **בחריש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת תניני קייק יתמן. **בפתח תקווה:** באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביצאי חבון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהנדרל שליט"א. **בראשון לציון:** בישיבת עטרת שלמה. אצל הבחור המופלא בחיר הגידולים של השם רבי בצלאל פרידמן שליט"א שהתפילות שלו עושות רושם גדול בשמים: **עוד בראשון לציון:** ברח' דרור 21/ חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', ח'ידר ראשון לציון. **באלעד:** בתפארתה בחוף. ובשיבה של הרב אטינגר, בכלול של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאחיעזר ע"י רבי יואל פינהנדרל שליט"א. **עוד באלעד:** אם אפשר בבקשה להוסיף

בביהכ"ס משכן משה באלעד שעשיו הם נמצאים בשיא המגבית הגדולה "ופרצת", למען הרחבת המימד, וזכות גדולה לכל אחד לקנות חלק בה. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית:** בביהכ"נ בני הישיבות רת רש"י או אצל האיש שזכה דוריתו להתכבד בו ונוכל לו רת למזל טוב רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עילית:** בביהמ"ד חסידי ויוניץ וכן בביהכ"נ בית ישעיהו רח' יצחק שדה. **ברעננה:** בישיבת חילי אורייטא או בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן:** אצל רבי משה חדש במנין אברכים ברחוב אהבת ישראל בקהלה החדשה בראשות הרב יהושע לייב שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יחונתן בכור - בית שאן. וכן אצל הבחור החשוב יעקב בן עזרא מבחירי ישיבת דרכי משה בבית שאן. **עוד בבית שאן** אצל הבחור המופלא שיכול לשבת מביה שעות ברצף וללמוד בהתמדה מרוב שהוא אוהב את התורה והיא מתוקה לו מדבש **הבה"ח אליקו כהן שליט"א**. **בגבעת שמואל:** אצל האב"ד הגה"צ והנחמד לכל אחד הרב עידן סוקולוד שליט"א בכלול משכן אברהם ויצחק. **ביד בנימין** בישיבת דרכי איש ע"י הבה"ח יצחק מצור שליט"א מצדיק הדור.

בעמנואל בחנות הקלייה של האיש שמשמח את כולם בכל אפשרות משה שאלתיאל. ידידי מרון בן חיים הי"ו בעל הדפוס ביושב במסרי בעז"ה התווסף לשלוחות החלוקה בעלות הוצאת הדפוס בלבד. **באילת:** משפחת חלר שדרות ארגמן 28/23 אילת, 0523073434 **בארגנטינה** ישיבת חפץ חיים על ידי הרב היקר והאהוב על כולם רבי שלמה שמה שליט"א.